

פעולת צדיק

ע"ש מהרי"ץ זצוק"ל - גאון רבני תימן ותפארתם

בראשות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

הנהלת פעולת צדיק מברכת את קוראי העלון בברכת
תוכו לשנים רבות ומועדים טובים

לקי"

הקבלת פני רבו ברגל

יתקיים אי"ה במוצאי שבת חוה"מ פסח
י"ט ניסן ה'תש"ע בבית המדרש "פעולת
צדיק" רח' המכללה (מהרי"ץ) 4 פינת
בירנבוים 1 ליד שוק השומר בני ברק
לאחר השעור השבועי
במעמד מרן הגאון
רבי יצחק רצאבי שליט"א
שירה מקורית
כיבוד קל

יציאת מצרים - יסוד עבודת ה'

יסוד היסודות וישרש ה'כל בקבלת עול מלכותו יתברך מקיום מצוותיו הוא יציאת מצרים, בבחינת
"דע את אלדי" אביך ועבדו בלב שלם ובנפש חפצה"

וכל מתבונן בענייני יציאת מצרים יראה שני עיקרים שהובילו את בני"ל לנעשה ונשמע: א. יחוד השי"ת
ראו בעיקר בעשרת המכות, שהוא בעל הכוחות כולם ואין עוד מלבדו. ב. "כי גבר עלינו חסדו" שכל
כוונתו להטיב לנו, ואז מרגיש האדם הצורך לשבח ולהודות להשי"ת, כמו שהיה על הים "אז ישיר
משה ובני"י עד שאמרו נעשה ונשמע שהיא כניעת המטיבין לו לפני המטיב (כלשון ספר חובת הלבבות). וזה
מפורש בברכת ק"ש: "העושה לנו נקמה בפרעה... המעביר בניו בין גזרי ים סוף. ראו בניס את גבורתו
הודו ושבתו לשמו ומלכותו ברצון קבלו עליהם". ומבאר גאון עוזנו מהרי"ץ זצוק"ל העושה לנו נקמה,
ולא אמר העושה נקמה, כי מה שעשה הקב"ה נקמות בפרעה לא כחס על דבר כבוד שמו שאמר מי ה'
רק הכל עשה לכבוד ישראל, וכח"א ויספר משה לחותנו את כל אשר עשה ה' לפרעה ולמצרים על
אודות ישראל לא כחס על כבוד שמו. עכ"ל.

ומבאר בדברי רבנו מהרי"ץ דיתרו ששמע ובא. "את כל אשר עשה אלדיים למשה ולישראל" וגו' שמע
על קריעת ים סוף, מלחמת עמלק, שמע על המן, הבאר (כמבואר ברש"י), אבל לא בא מחמת מכות
מצרים, היה חסר לו את העיקרים הנ"ל ביציאת מצרים, לכן ויספר משה לחותנו את כל אשר עשה ה'
לפרעה ולמצרים. א. ביציאת מצרים הקב"ה הראה שהוא בעל הכוחות כולם לימד אותו שער היחוד
אין עוד מלבדו. ב. "על אודות ישראל" לא בגלל שהמרה פרעה את פיו לא כחס על כבוד שמו, אלא
"העושה לנו נקמה בפרעה" לאחר ששמע יתרו. א. יחוד השי"ת. ב. כי גבר עלינו חסדו, פתח בברכת
הודאה להשי"ת וקבל עליו עול מלכותו ואפשר להסביר שזהו נאמר במילה "ויחד יתרו". א. ויחד -
לשון יחוד השי"ת. ב. ויחד - לשון שמחה שאמר "ברוך ה'". ג. ויחד - שהעביר חרב חדה על בשרו, זהו
קבלת עול מלכות שמים.

וזהו עיקר סיפור יציאת מצרים, כפי שכותב הפלא יועץ להגיד לבני ביתו. א. איך הראנו ה' אלדינו את
כבודו ואת גדלותו. ב. ואת אהבתו וחמלתו והשגחתו.. ושעל כן ראוי לנו לעבדו בלבב שלם ולשמור על
מצוותיו. ולכן כשבעל ההגדה פתח בסיפור יציאת מצרים לבנים פתח ברוך המקום.. ברוך שנתן תורה
לעמו ישראל, בא להורות שעיקר סיפור יציאת מצרים כדי שיועץ הבן "למלכותו ברצון קבלו עליהם".
ובזה מיושב עוד שאלה שהרי עיקר מצות סיפור יציאת מצרים נלמד מהפסוק "והגדת לבנך בעבור זה
עשה ה' לי", וצ"ב למה התורה דוקא כתבה פסוק זה בבן שאינו יודע לשאול? אלא שהבן הזה לא
כהחכם וכחתם שהם מקיימים מצוות וקבלו עליהם עול המצוות.. ומאידך הבן הזה לא כופר כהרשע,
אלא הטענה שלו אני יהודי בלב, מסתפק באמונה, ואף חוגג את חג חרותנו ובוה מסכם את כל
יהדותו. ע"כ דוקא עליו המצוה "והגדת לבנך.. בעבור זה עשה ה' לי", אומר גאון עוזנו מהרי"ץ בשם
"הכל בו" בא להעיר שצריך אדם לומר לבנו שיתחזק לעסוק בתורה יום יום ויתעסק במצוות ושידקדק
בשמירתם בתמימות, ואז יהיה מאותם שה' יתברך משנה הטבעים להצלתם וגאולתם ולא בענין אחר
עכ"ל.

ובזה מיושב נמי מה שאומר בעל ההגדה אפי' כולנו חכמים.. מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים שהיה
הו"א כיון שכל עיקר הסיפור כדי שנקבל עלינו עול מלכות שמים ונקיים המצוות א"כ החכמים
שמקיימים המצוות אולי יהיו פטורים, ע"כ אמר אפי' כולנו חכמים מצוה עלינו לספר, כיון שזה היסוד
לקיום בנין התורה, שאם יקיימו כמצות אנשים מלומדה לא יהיה קיום לתורה, צריך תמיד לחזק
היסוד, וזהו שהמשיך וכל המאריך ביציאת מצרים, אומר רבנו מהרי"ץ דקאי על כל השנה (וע"כ לא
אמר כל המאריך בסיפור.. שכל השנה המצוה בזכירה כמבואר במפרשים) הרי זה משובח, ד"ת צריכים
חזיון ויציאת מצרים הוא יסוד היסודות וישרש ה'כל.

מאת הרה"ג יאיר יעני שליט"א - מו"ץ בבית הוראה "פעולת צדיק"

הילולת מהרי"ץ ה-205

תתקיים בעה"ת ברוב פאר והדר
ביום ראשון כ"ז ניסן ה'תש"ע באולמי
ארמונות חן רח' שלמה המלך 29 בני ברק
במעמד מרנן ורבנן שליט"א
המעמד יפתח בתפילת מנחה כ-20 דקות
קודם השקיעה
במעמד יוכתרו חתני "אגדתא דפסחא"
ויחולקו פרסים לנבחנים הזוכים
כניסה חפשיה מקום מיוחד לנשים
ברוכים הבאים

ברכה לראש משביר

נשגב קמיה מוריננו ורבינו עט"ר מורה דרכינו
מרן הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א
נאב"ד ובית ההוראה פעולת צדיק
מה"ס שלחן ערוך המקוצר ח"ה, שו"ת עולת
יצחק ועוד
ולרעייתו הרבנית הדגולה תליט"א
לרגל הולדת הנכדים נ"י
בן לידידנו ומכובדנו
הרה"ג שלמה רצאבי שליט"א
מה"ס בארות שלמה על פסקי מהרי"ץ
ובן לידידנו ומכובדנו
הרה"ג ישראל רצאבי שליט"א
יהא רעוא מן שמאי שתזכו לדור ישרים יבורך
ולראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה
ובמצוות, אמן.
כעתירת

רבני בית ההוראה, אברכי הכולל, ארגון בני
הישיבות, בד"ץ פעולת צדיק

לקבל עלונים ועידכונים בדוא"ל
יש לשלוח בקשה לכתובת: ptz@ptz.co.il

מעמד סיום ספר "זוהר הקדוש" - בראשית

במוצש"ק פרשת "משפטים" התקיים לאחר השיעור
השבועי של מרן הגאון ר' יצחק רצאבי שליט"א סיום ספר
"זוהר הקדוש" - בראשית. לאחר מכן התקיימה סעודה
רביעית וסעודת ראש חודש לכבודה של תורה מתובלת
בדברי תורה ושירת קודש. הציבור הרחב שהגיע מכל קצווי
הארץ יצא בהרגשת קדושה מהמעמד הנכבד והקדוש.
הסעודה נתרמה לעילוי נשמת הגאון רבי שלמה יגאלי
זצ"ל.

נ.ב. ניתן להשיג את לוח לימוד "עמוד יומי" בספר
הזוהר הקדוש בשליחת בקשה לדוא"ל: ptz@ptz.co.il

ביאור מנהג קדמונינו שלא לעשות גמארי בפסח

שאלה: בלמדינו בציבור הלכות פסח, היגענו לשטילי זתים על שלחן ערוך סימן ת"ס סק"ז שם כתוב בזה"ל, **מנהג קדמונים שלא לעשות גמארי** ע"כ. ולא ידענו פירושה ועניינה של-תיבה זו, וגם כאשר שאלנו ודרשנו מתלמידי חכמים וזקנים לא היה פותר לנו. ואחלי אדוני להאיר עינינו:

תשובה: דעו כי טעות סופר נפלה במקצת דפוסית שטילי זתים שכתבו גמאדי בד', וצריך להיות גמארי ברי"ש כאשר ראיתי בשת"ז כתי"י, וכ"ה לנכון גם בדפוס ר"י השאש. והכוונה לחמים שנאפים על גבי גחלים, שכן גמר בל"ע פירושו גחלים בדומה ללשון ארמית. וטעמא דמילתא שנהגו שלא לעשותם, מפני שנשאר לפעמים בתוכם בצק שלא נאפה, כי הם מתקפלים במקצתם מאחר שהם על גבי גחלים, וגם שעל ידי זה אינם נאפים במהרה, משא"כ כשאופים אותם כרגיל דהיינו בדפני התנור. ופירוש זה רשום בזכרונותי, וכמדומה אני שכולו או רובו שמעתי מפי אמו"ר זצוק"ל:

ומלבד זה נודע לי שבצפון תימן רגילים לאכול (כמובן בשאר ימות השנה) מין לחם עבה בעודו בחמימותו, שאופים העיסה ע"ג גחלים בתוך כלי מיוחד העשוי מאבן שחורה הנקראת כאן בזלת, ואח"כ מוסיפים חמאה הנק' בלשונינו סמנה. וללחם זה הם קוראים בשם גמרי, על שם הגחלים. ומובן כי גמארי הוא בלשון רבים, כפי דרך ל"ע. **ומזקן** אחד שמעתי בדרך אגב ובפשיטות, כי מה שכתב הרמב"ם פ"ג מברכות הל"ט, עיסה שנאפית בקרקע כמו שהערביים שוכני המדברות אופים מברך עליה במ"מ, היא הנקראת בשם גמארי עכ"ד. והכל הולך אל מקום אחד, כי הם מניחים הגחלים ע"ג הקרקע ושופכים העיסה. וע"ע במה שהבאתי בס"ד בהגהות וחיידושים מרבני תימן על ש"ע ושטילי זתים ונדפסו בקובץ זכור לאברהם ה'תשנ"א דף ק"ס אות כ', ובנפלאות מתורתך פר' בא ע"פ עוגות מצות ד"ה ובלקח, והפסרת פינחס ע"פ רותם אחד:

ומדקבע השת"ז עניין זה גבי הדין שכתב מרן בש"ע אין להקל במה שהחמירו הקדמונים שלא לעשות פאנדיש [פ"י עיסה ממולאת בבשר], אפשר לכאורה להבין שכוונתו להשוות עניין הגמארי לפאנדיש. אבל אם כן היה לו לכתוב בסגנון "והוא הדין" במה שנהגו קדמונינו שלא לעשות גמארי. אלא שמע מינה דפאנדיש חמיר טפי, והיינו טעמא דשאני התם שבשעת אפייה יוצא לחות מהבשר לעיסה ומעכבת אפייתה, ועוד דהו"ל מי פירות עם מים דקיימ"ל שממהרת להחמיץ יותר משאר עיסה כמבואר במג"א סק"ה ושאר אחרונים. ואיך שיהיה עכ"פ המנהג ידוע שאין עושים גמארי, ר"ל שאין זה מנהג הקדמונים בלבד אלא גם האחרונים. אמנם ביציאת אבותינו ממצרים, אפו כך, לפי דעת הרבה מפרשים:

תשובות מתוך שו"ת עולת יצחק חלק ג'

שואל ומשיב

שאלות בריני אפיית מצות תימניות

תשובות מאת מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

לק"י, ניסן ה'תשס"ג, ב'ש"ד.

המים לציון הידים

א. בדבר שאלתכם אודות המדיק המצה שמתחממות ידיו וחייב לצנן ידיו בין מצה למצה, כמה צריך לשטוף ידיו בין מצה למצה. והאם חיישינן שמעט הבצק שדבוק בידיו התחמם והחמיץ ויעבור למצה הבאה. ואם חיישינן לזה, יצטרך להחליף המים כל מצה ולא כל ח"י דקות:

תשובה: אין שיעור לזמן הציון. זה תלוי בהרגשה שפג החימום, ובדרך-כלל זה מיד ממש. ולא חוששים שיעבור הבצק הדבוק למצה השנייה, כיון שכל הזמן ידיו מתנועעות וחשיב כמתעסק בבצק, ולכן אין צורך להחליף המים בין מצה למצה, וכן המנהג. וע"ע בזבח פסח למהרש"צ דיני מצת מצוה סעיף ט'. והרי המים הצוננים מונעים החימוץ, כדקיימא לן בסימן תנ"ז סעיף ב' לגבי הלש עיסה ביום טוב, שאם שכח וקרא שם לחלה, יטילנה לצונן כדי שלא תחמיץ:

אגב אזכירכם שגם מי-הציון וכן מי-הקיטוף, לא יהיו מים רגילים, אלא מים שלנו. למרות שלא מצאתי לפום רהטא זה בפוסקים, לא בפירוש ולא ברמיה, ואף יש לדון או לדייק שלא נאמר דין מים שלנו רק לצורך הלישה עצמה, מ"מ המנהג כך הוא. הגם שאולי אין הכרח מהמנהג, כי יש לומר שלפי המציאות נוח היה להם יותר בכך מאחר שכבר הכינו מים שלנו ללישה. ומים אחרים בברזים לא היו בנמצא, אך יש לפלפל בזה. ועכ"פ הכי מסתברא לעני"ד שאין לחלק וכולם בעיני מים שלנו, הוא הדין והוא הטעם שיהיו צוננים כדי שלא יחממו את הבצק ויחמיץ וע"ע לקמן אות ג':

רידוד המצות

ב. ואשר עוד בקשה נפשכם לשאול, האם יש שיעור כמה זמן יששה ברידוד המצה, וכן האם יכול להגביה ידיו מן המצה מחמת החשש הנז"ל באות א' שהבצק שעל ידו החמיץ:

תשובה: אין שיעור לרידוד, דכיון שעוסק בעיסה אינו מחמיץ, אך כמובן צריך להזדרז ככל האפשר מאחר שאין עסק זה בכולו. כמו-כן אין חשש אם הגביה ידו.

מים שמעורב בהם "כלור"

ג. ולגבי השאלה אם יש לחוש ל"כלור" שבמים, כפי שמצוי בזמנינו כאן. דהיינו שאם ידיו רטובות, לא יגע במים הללו במצה מחשש הכלור:

תשובה: מן הראוי שלא להשתמש במים שיש בהם כלור כמנהג המדקדקים, מטעם שהבאתי בס"ד בעניי יצחק על שלחן ערוך המקוצר סימן פ"ו אות ג' ד"ה בעניין, וכ"כ בספר מצות מצוה פרק ו' סעיף י"ח מחשש דהוה ליה כמי-פירות עם מים שממהרים להחמיץ כיעויין בסימן תס"ב סעיפים א' ב', ובשלחן ערוך המקוצר סימן פ"ז סעיף י"ט.

ובלא"ה כבר ביארנו לעיל אות א' שצריך להשתמש במים שלנו, והרי מצוי להשיג לזה מים טבעיים שנשאבו מבארות שאין בהם שום תערובת:

ונודע לנו כי במים מינרליים שמפיצים בשנים האחרונות בבקבוקים מיוחדים, מוסיפים חומר מיוחד למנוע הקצפתם בשעת מילויים לתוך הבקבוקים, לפי שהמילוי נעשה במהירות עצומה, ובחומר זה מעורבת מעט חטה במקצת ארצות שמהן הוא מובא לכאן, ולכן אין להשתמש בהם אלא בהשגחה נאמנה:

וחפץ ה' בידכם ובידינו יצלח לזכות את הרבים במצות כשרות למהדרין מן המהדרין, ובכלל זה שלא להזדקק להיתרים מכח ביטול בששים משום דלדין קיימא לן דבפסח חוזר איסור משהו וניעור. ולמוכחים ינעם, ובמקילים ראוי למחות ולגעור. ונזכה בקרוב לאכול מן הזבחים ומן הפסחים, הס כל בשר מפני י"י כי יעור:

לימי הפסח ה'תש"ע הבעל"ט

א"ה ניתן יהיה להשיג לפסח בהכשר המהודר והקפדני של בד"ץ "פעולת צדיק"

מצות תימניות עבודת יד, יין, מיני תבלין ללא

חשש חוזר וניעור.

סוגי התבלין: חוויג' מרק, חוויג' קפה, זנגביל, פפריקה מתוקה, פפריקה חריפה, כמון, כורכום, פלפל שחור, הל, יתכן גם ציפורן ותבלין לבשר.

הקדימו הזמנותיכם מראש אל תחכו לרגע האחרון!

דרושים מפיצים!

נייד: 052-7635645 טלפון: 03-6780070

חדש !

יצא לאור ספר

פסקי מהרי"ן

חלק אבן העזר

ניתן להשיג במשרד המכון
המחיר 40 ש"ח

הידעת? דרך אבותינו מנהג תימן

מאת הרה"ג אלמוג שלמה אכלופי שליט"א

לאחרונה נפגשתי עם אחד ממנהלי ספרית כ"ק האדמו"ר מקרלין שליט"א ומכון בית אהרן וישראל, ובין היתר ביררתי אצלו אודות הדברים שפורסמו בעלון "פעולת צדיק" מס' 25 בעמ' האחרון בשם האדמו"ר ר' אהרן מקרלין, הוא העמיד את הדברים על דיוקם, שהדברים בודאי לא נאמרו ע"י ר' אהרן שלא היה בא"י בכלל, ובירושלים בפרט, אלא ע"י האדמו"ר ר' יוחנן מסטאלין קרלין, ושם ציין ושבה בכלל את מסורת אבותינו הקדושים, ובמיוחד העלה על נס את שירת הים, כפי שהובא בספר כתבי קודש מהרה"צ אדמו"ר ר' יוחנן מסטאלין קארלין זצוק"ל (ירושלים תשס"ה עמ' כ"א). ואלו דבריו:

בפעודת ליל חג השבועות דיבר ממנהגי התימנים ואמר: (על התימנים שהתפללו בביהכנ"ס שלהם שהיה ליד ביהכנ"ס שלנו) די' תימני'ער זאגן אזוי ווארים, זייערעווען, זיי האבן געזאגט די "שירה" (בשעת תפלת שחרית) אויבגעצייכנט! – ביי זיי איז דא אסאך אלטע מנהגים, מ'זעט אז דער שרייען ביים דאווענען איז אויך דא ביי זיי.

בתרגום הפשוט: התימנים מתפללים כ"כ בחמימות!! הם עמלים, הם אמרו את שירת הים מצוין להפליא!! אצלם יש הרבה מנהגים ישנים, רואים שעניין הצעקה בתפילה נמצא גם אצלם.

התבטאות נדירה נודעה למרן שליט"א מקרוב, היה זה כשהמנוח רבי שלום כהן־אפרים זצ"ל הוצרך לשהות כמה ימים בביה"ח מעיני הישועה בבני ברק, ושם קרא פרשת השבוע שמו"ת בקול רם כפי מבטאינו הצח, והנה ניגש אליו זקן אחד מחסידי "גור" ואמר לו, כי שמע מהגאון רבי שמריהו גרינמאן זצ"ל מהמקורבים ביותר למרן הגאון חזון איש זיע"א, שהחזון איש אמר לו **מי שרוצה לדעת ולשמוע כיצד היה מעמד הר סיני, ילך לשמוע קריאת התורה בבית הכנסת של־תימנים**. ישמע חכם ויוסף לקח לשמור מסורת אבותינו, שמגדולי האשכנזים הכירו את האמת שבפינו, והודו כי היא האמת והצדק.

ספר "אורח לצדיק"

זכתה עדתינו בהוצאת הספר החשוב "אורח לצדיק", שנערך בידי ת"ח יר"ש, בו העלה רוב ככל פרטי מנהגי אבותינו העתיקים ומסורת ק"ק תימן הישנה והקדומה, כפי שהועברה ממעתיקי השמועה חכמי תימן זצ"ל והונחלה לדורות הבאים על ידם, ובפרט בראשם מהר"ץ זצוק"ל גאון רבני תימן ותפארתם, לבין השינויים שחלו בהם במשך הדורות.

מרן שליט"א ביטא בשיעורו השבועי (במוצ"ש וישב ה'תש"ע ב'שכ"א) את שמחתו עם יציאת הספר "אורח לצדיק" לאור, ובין יתר דבריו אמר: **ברוך ה', שיצא לאור הספר הזה, "אורח לצדיק", שמפריך את כל הטענות שלהם...**

וכן הזכירו בעוד מספר פעמים והחמיא מאוד לספר זה.

כמ"כ בתשובה לשואל אמר מרן שליט"א כי **"זכות גדולה להפיץ את הספר הזה בקרב בני עדתינו. כשמדברים על האמת במסורת ובמנהגי ק"ק תימן, זה הספר הזה..."**

הפצה ראשית 09-7929888 בשעות הערב.

סופם של־גויים המבקשים להשמיר את ישראל

מעשה בשר ישמעאלי בתימן שהיה מתווכח עם יהודי אחד בעניין דתם ואמונתם, ובראותו כי לא יכול לנצחו, לפי שהיהודי היה חריף מאד, כעס ואמר ברוב טומאתו, אם אהיה מלך, אגזור להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים בכל המדינות והכפרים, ולא אשאיר מהם שריד ופליט. כשמוע היהודי זאת, התחיל בוכה [לאמיתו של־דבר, עשה עצמו בוכה]. אמר לו הגוי, מה'לך להיבהל ולבכות, בר'עמא פזיזא. אני רק עדיין חושב, ואתה כבר בוכה:

ענה לו היהודי בחכמתו, לא מגזירתך אני מתיירא, כי כבר אנו מובטחים שכל העומדים עלינו לכלותנו הקב"ה מצילנו מידם. אלא מן הדוחק והעניות (חוסר תקציב) אני מתיירא. שמה תצליח, ולאחר מכן ינקום הקב"ה ממך, ואז החכמים יחייבו אותנו לעשות מועד, ואין לאל ידינו לעשות זאת, כי די לנו במועדים שכבר נקבעו. קם עלינו פרעה הרשע, והפילו הי"ת, וקבעו לנו חג **פסח**. קם עלינו המן הרע, ונתלה הוא ובניו על עץ גבוה חמשים אמה, וקבעו לנו **פורים**. קמו עלינו היוונים הטמאים ונצחנו, וקבעו לנו **חנוכה**. ועכשיו אתה אומר לעשות "כמותם" ומי יודע כיצד יהיה סופך, תיטבע או תיתלה, או משהוא אחר, וחכמי הדור יקבעו לנו חג חדש. על דא קא בכינא, שאין לנו אפשרות להזיל כל־כך כספים מרוב מועדים.

ומאחר שהקמנים הקמים בכל דור, עושים כמעשיו של־המן ממש, ממילא מובן כי אף אנו צריכים לעשות כמעשי אבותינו אז ממש, דהיינו תשובה ותפילה ומעשים טובים והתחזקות בעסק התורה. מה'גם שבשנים האחרונות, ובפרט בשנתנו זאת ה'תש"ע ב'שכ"א, קם בארץ פרס עצמה, שליט עריץ המאיים בריש גלי להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים יושבי ארץ ישראל, בפצצה גרעינית הנקראת אטום רח"ל, דמסתברא שהוא בודאי משרש עמלק ומזרע המן עצמו.

וכבר ביאר הגר"א וסרמן בקונטרס אומר אני מעשי למלך, כי הטעם שלא התכוננו בזמן מרדכי למלחמה נגד המן ויתר אומות העולם כמו בימי החשמונאים נגד היוונים, אף שהיו גם־כן אז מעטים נגד רבים, מאחר שראו כי הם גזרו על הגופים שאין זה מעשה שטן המבקש להדיחם, אלא רצונו יתברך שיחזרו בתשובה יעוש"ב. ונראה לענ"ד ראייה לדבריו מהא דאמרו חז"ל כי מרדכי והמן מעיקרא היו ראשי גייסות במלחמה וכו' כדאיתא בילקוט שמעוני על פסוק (אסתר ה', י"ג) וכל זה איננו שווה לי, ובפירוש רש"י ובמנות הלוי שם ובשאר ספרים. הרי שהיה מרדכי מלומד בקשרי מלחמה ותחבולותיה, ואעפ"כ לא בחר כעת בדרך זו, שמע מינה.

הלכך יש לעורר כהיום יראי ה' וכל איש ישראל, לבל יסמכו חלילה על צבאם ונשקם, לא יבטחו על רהבים ושטי כזב, כי הכל הבל הבלים. אלא כל אחד יפשפש במעשיו, מה זאת עשה אלדי' לנו. ברוך הגבר אשר יבטח בה', והיה ה' מבטחו, ה' צבאות עמנו:

(מתוך הספר נפלאות מתורתך - בכתובים)

- א. כיון שמנהגינו להחמיר בחשש חוזר וניעור כדעת הגאונים ורבינו הרמב"ם ומהרי"ץ זצוק"ל, כמבואר בשע"ה סימן פ"ג סעי' ב', אין לקנות מאכלים ומשקאות רק מההכשרים האשכנזיים שהם מחמירים כיום בפועל גם בתערובת לח בלח. ולא מההכשרים הספרדיים שמקילים בדרך כלל לסמוך על ביטול בשישים לפני פסח כדעת מרן הש"ע. גם מההכשרים האשכנזיים רק מהמחמירים ביותר שבהם.
- ב. קטניות יבשות, כגון: שעועית, אורז, חמוס וכדו' שהן רק בהכשרים ספרדיים, אפשר לסמוך עליהם כיון שאינם מעובדים ומורכבים שנצטרך לסמוך על ביטול, והחשש הוא רק מחמת אריזתם במפעלים שאורזים גם קמח וכדו', ע"כ יש לברר אותם היטב היטב מחשש תערובת גרגירי דגן וראוי אחרי כן לשטוף את הקטניות במים בנפרד.
- ג. בעניין האורז שפרסמנו בשנים שעברו כי יש בו חשש הכלאה עם שעורה, נתברר כי לעת עתה הוא בחזקת כשר. אם יש בו חשש שפשוף והברקה עם חטה, מלבד השטיפה במים כנזכר לעיל, רצוי לחלוט אח"כ ברותחין.
- ד. עוגות ועוגיות יין הנקראים "מצה עשירה" בהכשרים ספרדיים יש בהם חשש גדול אפילו לפי שיטתם. וכל שכן לשיטתנו, אסורים בהחלט.
- ה. מי כנרת, אפילו לפי שיטתנו מותרים מכמה טעמים (כפי שהוסבר בשיעור מוצ"ש פרשת ויקהל - פקודי ה'תשס"ט) ובכל זאת ראוי לסנן את המים בברזים.
- ו. דעת מרן בעניין עוגיות פפושדו לפסח על פי התוספות וכל האחרונים יש בהם שאלה חמורה מאד [למרות שמצד מי פירות לבד אין בעיה, כיון שעושים את זה רק עם יין, ואם יש השגחה טובה זאת עוד שאלה אחרת], כיון שבייצור של זמנינו השתכללו ויודעים כל מיני חכמות, וכדי להשיג תוצאה טובה כדי ילך בשוק, הם שמים בתוך זה חמרים כימיים שעושים התפחה, ואז במילים אחרות הם משיגים את ההחמצה בלי חמץ. ועל פי דברי התוספות זה ממש חיוב כרת, רח"ל. ולכן שומר נפשו ירחק מזה. (מתוך דברי מרן בשיעור השבועי במוצאי שבת כי תשא ה'תש"ע)

שואלין ודורשין בהלכות פסח לבני ק"ק עדת תימן

לקראת חג הפסח הבעל"ט, ועקב הפניות הרבות מכל הארץ, יערוך מרן הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א גאב"ד וראש מוסדות "פעולת צדיק" ע"ש מהרי"ץ, מסע קודש ברחבי הארץ, להביא דבר ה' זו הלכה בקרב בני ק"ק תימן יע"א, בדיני חג הפסח על פי הלכות ומנהגי יהדות תימן. ההרצאות מתוכננות בערים ראשון לציון, עמנואל, קרני שומרון, רכסים, אשקלון ועוד, וזאת בנוסף ל"שיעור השבועי" המתקיים מידי מוצאי שבת בביהמ"ד "פעולת צדיק" בני ברק, ואשר מועבר בשידור חי ב"קול הלשון" ומודפס בכתב. מרן שליט"א יתן דגש וחשיבות רבה, לחיזוק ההלכות ומנהגי יהדות תימן בקרב בני העדה ברחבי הארץ, ובפרט בשמירת החומרות הנהוגות בימי הפסח.

לציבור שוחרי הידור וכשרות ניתן יהיה לרכוש גם השנה מצות עבודת יד דקות ורכות במיוחד שמורה משעת קצירה, ניתן לקבל דוגמית טעימה אצל המפיצים:

לפרטים נוספים והפצה ראשית: 052-7636384 דרושים מפיצים!

היערכות ותכונה רבה בכשרות בד"צ "פעולת צדיק" לקראת ימי הפסח

לקראת ימי הפסח הבעל"ט, החלו להגיע פניות רבות מכל רחבי הארץ למשרדי המוסדות, בדרישה למוצרים בכשרות המהודרת של בד"צ "פעולת צדיק" בראשות מרן שליט"א.

כידוע, בני ק"ק תימן יע"א נוהגים חומרא בפסח בנושא "חוזר וניעור" מה שמביא את ציבור האברכים ובני התורה לדרוש את המוצרים שבכשרות בד"צ "פעולת צדיק", מצות קשות ורכות, יין, מיני תבלין ועוד, אשר הינם ללא חשש חוזר וניעור. מלבד הכשרה מיוחדת בבשר ועופות. מרן שליט"א שם לנגד עיניו לחזק ולבצר את מסורת ומנהגי יהדות תימן גם בא", תוך הקפדה מירבית, שבמוצרים אלו לא יהיו שום חששות כשרות לפי מנהגי ומסורת אבותינו, וק"ו בענייני הלכה ודין כמבואר בספריו שלחן ערוך המקוצר.

מפקח הכשרות הראשי הרה"ג שמריהו יונה שליט"א וחבר בית ההוראה "פעולת צדיק" מסר בתגובה, כי משנה לשנה כמות הצרכנים הולך וגדל, ורבים מתעניינים במוצרים אלו עם חומרת "ללא חשש חוזר וניעור", ומביעים רצונם להקפיד על חומרא זו, בכדי לזכות בהבטחת האר"י כי **מי שנזהר בחמץ כל שהוא בפסח, מובטח לו שלא יזדמן לידו חטא כל השנה**. אשריהם ואשרי חלקם.